

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۷ اکتوبر ۲۰۱۸

رشوت در افغانستان رسمی شد!!

سه شنبه- ۲۴ میزان ۱۳۹۷ کابل: شاید شما هم از طریق رسانه ها مطلع شده باشید که امروز "غنی احمدزی" در محفلی که به بهانه گشایش مجدد "صندوق حمایت از خبرنگاران" دایر شده بود، شرکت کرده و بعد از سخنرانی مبسوط در وصف خبرنگاران و حرفه خبرنگاری و به اصطلاح مردم کابل "پر در کلاه خبرنگاران زدن" مبلغ ۵ میلیون افغانی از جیب شخصی خودش و مبلغ ۱۰ میلیون هم از خزانه دولت به آن صندوق اعانه داد، تا درکنار حمایت از خانواده های خبرنگاران کشته شده، از خبرنگاران محتاج نیز دستگیری به عمل آید.

خواندن، شنیدن و دیدن چنین خبری از طریق رسانه، آنهم از طرف شخصی که از نخستین روز کارش، خودش و همسرش به جان پول و دارائی مردم افغانستان در یک قلم ۲۸۰ میلیون دالر امریکائی را تنها "روغنی" اختلاس می نماید، بیشتر از آن که تعجب آور باشد، قابل تأمل است. در این قسمت می خواهم توجه شما را به همین تأمل جلب نمایم:

۱- این را شاید شما هم شنیده و خوانده باشید که در دنیای غرب، به مطبوعات و رسانه ها در کل، در کنار سه قوه اجرایی، مقننه و قضائیه، قوه چهارم نیز می گویند. تا جایی که دوستان مطلع از اوضاع دنیای خارج از افغانستان حکایت می نمایند، گویا سیاستمداران آنجا نیز در فساد و مال مردم خوردن دست کمی از سیاستمداران کشور خود ما ندارند. این سیاستمداران تا مغز استخوان فاسد از تنها چیزی که هراس دارند، پرده برداشتن از زندگی آلوده به فساد آنها و افشای راز های مگوی شان به وسیله این و یا آن خبرنگار و یا رسانه رقیب می باشد. از همین رو اکثر سیاستمداران با وسایل گوناگون تلاش می ورزند تا یک و یا چند رسانه معتبر و یا هم عده ای از خبرنگاران نامدار را در آستین خود برای روز مبادا پنهان داشته باشند و برای اینکار شان، وقتاً فوقتاً به خبرنگاران پول و رشوت می پردازند.

۲- در افغانستان ما که تا چندی، استفاده ناجایز، رشوت و زورگوئی را تنها تفنگسالاران و ایادی وابسته به استعمار حق اجدادی خود می دانستند و از هر کس و هر کجائی که می خواستند، به زور تفنگ خود زور گوئی و حتا "زورگا.." می نمودند و سوراخ های "ایشچی" را در عقب شان می گذاشتند، اینک به یمن نزدیک شدن دو انتخابات حد اقل برای حفظ ظاهر قضیه، خلاف آن قشر، مردم و عوام اهمیت پیدا نموده هریک از سیاستمداران به خصوص آنهایی که مزه قدرت و امتیازات آن را زیر دندان دارند، می کوشند چنان وانمود نمایند که گویا بدون خدمت به مردم خواب نخواهند داشت و اصولاً خدا آنها خلق نموده تا به مردم خدمت نمایند.

۳- برای این که مردم بدانند چه کسی خادم آنهاست و در افغانستان و جهان چه کسی به فکر شان است، نیاز به موجودیت خبرنگاران و کسانی احساس می شود تا با زیر پای نمودن وجدان و شرف خود، استفراغ پیشک را برای مردم مسما پلو معرفی نماید. اینجاست که "غنی احمدزی" به فکر صندوق حمایت از خبرنگاران می افتد و می آید از کیسه مردم افغانستان ۱۵ میلیون را به صورت علنی به آن صندوق اعطاء می نماید، کاری که نظر به زمان و انتظاراتی که "غنی احمدزی" در قبال آن دارد، چیزی به جز دادن رشوت، آنهم به صورت علنی معنای دیگری ندارد. هموطنان گرامی!

هر چند جمع خبرنگاران و نویسندگان در جمع کسانی شامل نیستند که به نصایح کسی نیاز داشته باشند، باز هم این بیت را از صائب تیریزی که از صدای ملکوتی استاد "سرآهنگ" به یاد دارم خدمت شان می نگارم:

"فریب تربیت باغبان مخور ای گل که آب می دهد اما گلاب می گیرد"

خبرنگاران و اهل رسانه و قلم باید بدانند که "غنی احمدزی" از آنها در ازای چند میلیون افغانی، شرف، وجدان و ناموس خودشان و میهن نشان را می خواهد، زیر پای نماید. انتخاب با خودشان است، به "غنی احمدزی" می پیوندند و یا به مردم؟؟

دیده شود چه می شود!؟